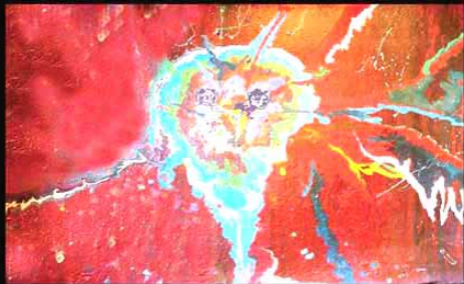

MUDr. Teodor Rosinský, CSc.

CHOROBY Z NENÁVISTI

(URIEKNUTIE, POROBENIE, PREKLIATIE)

ENERGOINFORMAČNÝ
SYSTÉM ČLOVEKA
V ZDRAVÍ A V CHOROBE

EDICE
MEDICA

**ENERGOINFORMAČNÍ
SYSTÉM ČLOVĚKA
VE ZDRAVÍ A V NEMOCI**

CHOROBY Z NENÁVISTI
(uřknutí, očarování, prokletí)

MUDr. Teodor Rosinský, CSc.

**ENERGOINFORMAČNÍ
SYSTÉM ČLOVĚKA
VE ZDRAVÍ A V NEMOCI**

**CHOROBY Z NENÁVISTI
(uřknutí, očarování, prokletí)**

Copyright © MUDr. Teodor Rosinský, 2007

Czech Edition © RI-EL / CAD Press, Bratislava 2008

Vydání první

Vydalo nakladatelství

CAD PRESS

Ľuda Zúbka 23/1

P. P. 5 / Pošta 42

BRATISLAVA IV

SR 844 05

tel: (02) 6436 9928 / (00421) 903 159 404

E-mail: info@cadpress.sk * cad@atlas.cz

Web: <http://www.cadpress.sk>

ISBN 978-80-88969-33-4

OBSAH

O autorovi.....	11
1. PŘEDMLUVA A ÚVOD.....	13
Předmluva.....	13
Co je to psychotronika.....	14
Co je to energoinformační medicína	16
2. ENERGOINFORMAČNÍ SYSTÉM ČLOVĚKA.....	18
Základní údaje.....	18
Struktura EIS.....	23
Funkce EIS.....	26
3. PATOLOGIE EIS.....	31
Všeobecné údaje.....	31
Kvantitativní patologie EIS.....	35
Kvalitativní patologie EIS.....	40
4. ZÁKLADNÍ DIAGNOSTIKA A POSTUPY ÚPRAVY.....	43
Základní diagnostika EIS.....	43
Základní postupy úpravy.....	51
5. VNĚJŠÍ VLIVY.....	56
Vnější energoinformační vlivy.....	59
Uřknutí.....	60
Zaklínání.....	62
Očarování.....	66
Vyrobené očarování.....	68
Předělané očarování.....	79
Kletba.....	94
Zanechaná kletba.....	95
Vyslovená kletba.....	101

Vnější informační vlivy	106
Prokletí	106
Přímé prokletí	107
Rodové prokletí	111
Vnější vlivy smíšeného původu.....	118
Napojení	118
Vodorovné napojení	118
Šikmé napojení	124
6. KOMPLEXNÍ DESTABILIZACE EIS.....	129
7. VNITŘNÍ VLIVY	143
Autopunitivní program	144
Autodestruktivní program	149
8. VNITŘNÍ PROGRAMOVÁNÍ	155
9. SYNTÉZA A OČEKÁVÁNÍ	163
10. KRITIKA A ANTIKRITIKA	178

Úvodní slovo

V současné době se neustále zvyšuje zájem o problematiku, kterou studuje psychotronika, jakož i o problematiku léčitelství a jiných způsobů diagnostiky a léčby, než nabízí současná školská medicína. Zájem o toto téma se pohybuje ve velmi širokém spektru od hledání senzací na jedné straně, přes prostou snahu být informovaný, až po odborný zájem na straně druhé. Vzrůstající poptávka stimuluje nabídku, a ta – bohužel – příliš neoplývá kvalitou a seriózností. Jen malý zlomek publikací s touto tematikou je skutečně smysluplných a tak odborně fundovaných, aby poučily a nezkrasovaly. O to více je tudíž třeba přivítat publikaci předního slovenského lékaře, jednoho z nestorů akupunktury, psychotroniky a naturální medicíny, primáře MUDr. Teodora Rosinského, CSc.

Když jsme v roce 1984 založili první Sekci psychotroniky při tehdejší Gerontologické společnosti SLS, byl MUDr. Rosinský členem jejího výboru. A když se v r. 1985 konalo v Bratislavě první sympóziu *Psychotronika a zdraví*, které odstartovalo od té doby každoroční odborné akce o psychotronicce a naturální medicíně, jež měly tehdy federální a později mezinárodní rozsah, byl autor této knížky jedním z klíčových přednášejících. Přestože tyto akce už dávno změnilý název i obsah, zůstává MUDr. Rosinský nadále jedním z nejžádanějších lektorů kurzů a tematických seminářů.

V předkládané publikaci autor zúročuje svoje mnohaleté osobní poznatky a zkušenosti z této oblasti, jakož i své autorské zkušenosti z jeho předchozích publikací. Obrací pozornost čtenářů a též široké veřejnosti k málo známým, ale velmi závažným skutečnostem. Především upozorňuje na úskalí práce s těmito energo-informačními procesy, jejichž prostřednictvím lze i škodit a ubližovat. A to jednak druhým lidem a jednak i sobě, a to bez ohledu na primární úmysl. To je snad jedno z nejdůležitějších poučení z této knížky, neboť právě toto nebezpečí je poměrně málo známo běžným zájemcům, ale i těm, kdož jakýmkoliv způsobem bez náležitého vzdělání a morálního zakotvení pracují s těmito technikami, a to nejen z komerčních důvodů. Velmi fundovaný pohled zkušeného odborníka je proto nanejvýš cenný a poučný.

Publikace je prezentována jako souhrn aktuálních poznatků o problematice, které se autor věnuje celá desetiletí a která není ani ve světové literatuře uceleným způsobem rozpracovaná. V úvodní části obznamuje autor čtenáře se základními pojmy, aby se postupně propracoval ke speciálním postupům především u škodlivých vnějších vlivů, které jsou nos-

ným tématem této publikace. Tato problematika – navzdory své závažnosti a frekvencovanosti – nebyla totiž dosud odpovídajícím způsobem rozpracována a nutno tudíž vysoce ocenit, že se o ní dozvídáme od toho nejkompetentnějšího odborníka, jenž je skutečným průkopníkem systematického studia škodlivých vnějších vlivů, které jsou i prioritním předmětem zájmu psychotroniky. Zde se mohou naplnit i jeho terminologické a normotvorné ambice.

Autor podrobně vysvětluje jednotlivé druhy těchto škodlivých vnějších vlivů, jejich diagnostiku i – jak to sám nazývá – postupy úpravy. Současně se na základě svých dlouholetých zkušeností pokouší postulovat i základní teoretická paradigmatata. Kniha obsahuje mnohé velmi cenné, originální a poučné postřehy, návody a hodnocení pro laiky i odborníky, a věcným a kritickým způsobem hodnotí úskalí a rizika různých léčitelských aktivit. Závěrečná část je velmi fundovanou apologetikou energoinformačních procesů. Samozřejmě, že tato problematika představuje jen část energoinformační medicíny a tudíž uvedená publikace zdaleka nepokrývá, a ani nemůže pokrýt, celý okruh energoinformační medicíny, jež zahrnuje i jiné medicínské okruhy diagnostiky, terapie, prevence a výzkumu a má jednoznačně interdisciplinární charakter. Zřejmě v zájmu přiblížení tématu širšímu okruhu čtenářů je zde pojem energoinformační medicína zjednodušeně interpretován a poněkud zúžen, a ze stejných důvodů se – pro odborníky – poněkud volněji zachází s fyzikálními pojmy i se samotnou interpretací energoinformačních systémů organismu. Nutno vzít v potaz, že mnohá teoretická východiska energoinformační medicíny nejsou jednoznačně akceptovaná ani odborníky z kruhů energoinformační medicíny ani interdisciplinárně. Tato problematika vyžaduje dlouholetý a systematický výzkum, který se na Slovensku pomalu rozbíhá na odborných pracovištích, a seriózní odborná výměna informací a koordinace výzkumných aktivit v oblasti energoinformační medicíny se jen postupně iniciuje. O to více je třeba ocenit jednak faktografickou hodnotu této publikace a jednak osobní přínos autora do této problematiky. Významným je i přínos této práce pro normotvorbu energoinformační medicíny.

Autor disponuje – kromě svých bohatých praktických zkušeností – i mimořádně bohatou a rozsáhlou databází kasuistik (jednotlivých klinických případů), což mu umožňuje aspoň z určitých aspektů seriózně hodnotit a zevšeobecňovat. Knížka zapadá do celého spektra úctyhodné a nesmírně záslužné práce prim. MUDr. Rosinského v této oblasti, za kterou mu patří naše poděkování a obdiv.

MUDr. Gustáv Solár

MUDr. Rosinský je známá medicínská osobnost s níž jsme měl tu čest se seznámit v souvislosti s akupunkturou a velice si vážím jeho přínosu pro tento znovu objevený obor orientální medicíny. S potěšením zjišťuji, že nás spojuje i další zájem o některé dosud nevysvětlené jevy. Sám jsem jako student lékařské fakulty v Praze koncem šedesátých let participoval na výzkumu, který organizoval profesor František Kahuda (někdejší ministr školství a kultury), jenž tehdy stál v čele psychotronických výzkumů. Soudím tudíž, že věci nejasné a (doposud) nevysvětlitelné nelze jen mávnutím ruky odbývat a říkat, že neexistují a zavírat před nimi oči.

Ve stejné době vydal významný psychiatr a přednosta psychiatrické kliniky v Praze profesor Vladimír Vondráček svou knihu *Fantastické a magické z hlediska psychiatrie*, která se záhy stala bestsellerem. Zabývala se totiž právě mnoha doposud opomíjenými, tak zvané okrajovými jevy, které se nepochybně staly, byly popsány, ale zůstaly nevysvětleny. Snažil se díky svým encyklopedickým znalostem proniknout pod povrch věcí a střízlivě hodnotit. Vzpomínám si, že krátce po promoci mne a kolegu Maršálka požádala redakce *Mladého světa*, abychom se vydali po místech, kde v poslední době zaznamenali podivné jevy, které popisovali jako řádění upíra. Značně skeptičtí jsme se vydali na neuvěřitelně zajímavou cestu po jižní i severní Moravě a šli po stopách jedné rodiny. Cesta nás zavedla až do obce Ivanka na Slovensku, kde jsme celé záležitosti přišli „na kloub“, jednalo se totiž o rodinu, kde matka byla postižená parafrenií, při níž dochází k množství tělových halucinací, které sugestivně vysvětlovala okolí a vznikala tak „folie a plusieur“... sdílené počítky ostatních byly vždy limitovány společností matky.

Právě tato událost mne utvrdila v tom, že je třeba všem podobným případům věnovat zájem a snažit se jít za podstatou, i když se to v mnoha případech nepovede.

Akupunkturou se zabývám již dvacet let a fascinuje mne, jak právě tato dávná metoda, ověřena na stovkách generací, funguje i u složitých případů moderní psychiatrie. Jde totiž o harmonizační, stimulační a regulační systém, který je zcela neodvislý na víře či nevíře pacienta. Obvykle i skeptik bývá překvapen, jak jeho tělo odpoví – a to má právě v té „hře na pravdu“, kdy mu přesně označí jeho energetické předpoklady, příležitost si sám na sobě ověřit, jaký je skutečný stav energetických zásob v jeho organismu. Někdo si připadá, jako by po sezení z něho všechno „spadlo“ a cítí se jako předtím, v období zdraví, jiný má pocit, jako by si dodal energii alkoholem, a další je unavený nebo se mu chce spát... spektrum je široké a odpovídá přesně stavu energetické regulace v organismu.

V poslední době tyto poznatky významně podporuje výzkum stresového selhávání, kde se již mluví o několika systémech energie, přičemž energie A je základní vitální energie, nutná pro základní přežití (trávení, srdeční činnost atd.) a tato energie má vždy přednost před jinými, energie B je energie důležitá pro psychické vědomí vlastní osoby, a energie C a D jsou energie studijní a poznávací, pracovní a rekreační... a konečně ještě existuje zvláštní energie E, která je v organismu zakódována a deliberuje se pouze v okamžicích ohrožení života.

S tím souvisí neustálý výzkum mozku a jeho řídicí funkce, kde je překvapující i zjištění, že nám vládne nikoliv mozková kůra, ale staré etáže mozku, který máme společný i s mnohem méně „důstojnými“ živočichy. Ty rozhodují o našich reakcích! A stejně jako před desítkami tisíc let.

Moderní medicína se snaží oprostít od úzce specializovaného pohledu na člověka a nemoc, a v mnoha případech se už snaží nahradit jej pohledem celostním. Vytěsnit přístrojovou přetechnizovanost a doplnit ji přirozeným kontaktem s nemocným. Právě v tom je psychiatrie ve výjimečném postavení, protože musí s pacientem hovořit. Vzpomínám si na internistu, kardiologa, profesora Herlese, který nám po státnici z interny prozradil „tajemství medicíny“, říkal: „pacient není v nemocnici, protože by z toho měl nějaký obzvláštní plezír, ale bojí se, nechce doktora naštvat tím, že se nelepší jeho stav, a tak mu raději neřekne pravdu. Jestli chcete slyšet, co skutečně cítí, nehleďte v chorobopisu, ale vezměte ho za ruku, jako byste chtěli měřit plus. A pak tu ruku ‘zapomeňte pustit’... Vrtěli jsme hlavami, připadalo nám to velice jednouché, snad i primitivní... Ale všichni jsme si to vzápětí v praxi vyzkoušeli! A ono to fungovalo! Jde totiž nejen o skvělé laboratoře a fungující magnetické rezonance a počítačové tomografie – ale i o komunikaci.

V knize MUDr. Rosinského se tak dotýkáme obou důležitých oblastí, nevysvětlených jevů, označovaných za magické či sugestivní, a na druhé straně i celkových či „celostních“ reakcí člověka.

Domnívám se, že je to nejen knížka, která si zaslouhuje přečíst, ale která by měla čtenáře i podnítit k zamyšlení nad problémy, jež jsou mu předloženy. Široký záběr zájmu i o věci, jež třeba nechápeme a kterým nerozumíme, neumíme je dostatečně vysvětlit, vede k dalšímu zájmu a to posunuje odedávna lidské poznání kupředu.

MUDr. Jan Cimický, CSc.

O autorovi

Autor této knihy, MUDr. Teodor Rosinský, CSc. (* 26. 2. 1937), je známý slovenský lékař-psychiatr (dlouholetý primář Psychiatrické nemocnice ve Velkém Záluží, 1963-1997), filozof, polyglot a psychotrovník, zakladatel energoinformační medicíny a průkopník akupunktury na Slovensku.

Kromě vlastní práce lékaře se věnoval i pedagogické činnosti – až do r. 2005 vyučoval na Univerzitě Konstantína Filozofa v Nitře neurofyziologii a psychiatrii pro psychology a sociální pracovníky, a organizoval (a nadále organizuje) kurzy energoinformační medicíny pro lékaře v SR a v ČR, o které přednášel i v Německu a Rakousku. Je stálým lektorem kurzů akupunktury, biodiagnostiky a bioterapie pro lékaře, především homeopaty, a zastává různé funkce ve výborech Společnosti akupunktury Slovenské lékařské společnosti a Lékařské společnosti naturální medicíny.

Autor je i znalcem asijských léčebných metod, které měl možnost zkoumat v zahraničí pod záštitou Slovenské lékařské společnosti (především při studijních pobytech ve Vietnamu a Číně).

V r. 1962 navázal kontakt s tehdy už emeritním nestorem české akupunktury dr. Karským a s dr. Umlaufem, působícím ve Vojenské nemocnici v Ružomberku, jenž byl v té době jediným slovenským akupunkturistou, a v r. 1965 společně založili československou Společnost akupunktury. Od té doby až dosud je nepřetržitě členem všech výborů Společnosti akupunktury, jakož i lektorem všech dosavadních kurzů akupunktury a pravidelně se aktivně zúčastňuje psychiatrických vědecko-odborných akcí. Známe ho taktéž z mnohých diskusí o této problematice v médiích, kde vždy věcně a fundovaně argumentoval v dialozích s odpůrci této části medicíny. Zúčastnil se aktivně všech kongresů slovenské Lékařské společnosti naturální medicíny, kterou pomáhal zakládat a jejímž je viceprezidentem.

V této souvislosti nutno zmínit i jeho geniální jazykové schopnosti, umožňující mu přístup i k běžně nedostupným pramenům. Jeho vztah k jazykům, jichž aktivně ovládá 16 a pasivně dalších několik desítek – včetně čínštiny, se projevil i v zaměření jeho kandidátské práce z psy-

chopatolingvistiky, kterou obhájil na Fakultě všeobecného lékařství KU v Praze v r. 1968.

Jeho bohatá a plodná práce v medicíně byla oceněna i několika oficiálními poctami. Je nositelem Guothovy medaile Ministerstva zdravotnictví SR, jakož i bronzové, stříbrné i zlaté medaile Slovenské lékařské společnosti, a je čestným členem České lékařské akupunkturistické společnosti.

Přes 50 let se věnuje bádání na poli psychotroniky. V r. 1967 stál u zrodu Československé společnosti pro psychotronický výzkum. Je jedním ze zakladatelů Světové asociace psychotronického výzkumu, která vznikla v Praze v r. 1973, a spoluzakladatelem Slovenské psychotronické společnosti, která na Slovensku působí už přes 20 let (od jejího vzniku byl jejím viceprezidentem, od r. 1996 zastává funkci prezidenta SPS). Uvedená společnost pořádá od roku 1991 teoretické semináře pro zájemce o bioterapii, kde autor přednáší a obeznamuje frekventanty s postupy energoinformační medicíny, jako součásti naturální medicíny, která má ambici stát se doplňkem běžné medicíny.

MUDr. Teodor Rosinský se aktivně podílel na organizování všech odborných seminářů o psychotronice, které se pravidelně konaly od r. 1985 pod názvem *Psychotronika a zdraví* v Bratislavě a měly federální charakter, později kongresů *Psychotronica Slovaca*. Byl členem výboru Sekce psychotroniky Gerontologické společnosti SLS, jež vznikla v r. 1984, a od r. 1987 i členem výboru Sekce psychotroniky SR ČSVTS.

V rámci své velmi bohaté publikační činnosti doma i v zahraničí je MUDr. Teodor Rosinský též spoluautorem dvou slovenských učebnic akupunktury, publikačně je aktivní i ve svém základním oboru – v psychiatrii, jakož i v přidružených disciplínách. Kromě odborných publikací je i autorem titulů *Bioterapie, příručka pro léčitele* (1991) a *Člověk, bytí a umění* (1993), jež se populární formou zaobíraly tematikou, které je věnovaná tato kniha, prezentující nejnovější poznatky o energoinformační medicíně a shrnující jeho celoživotní zkušenosti z praxe léčitele.

1. PŘEDMLUVA A ÚVOD

Předmluva

Laskavé pozornosti čtenářů předkládám aktuální poznatky o problematice, které se věnuji přes 50 let. Vycházím z vlastních pokusů, zkušeností a teoretických zevšeobecnění, jen v minimálním rozsahu využívám poznatky z druhé ruky, vždy však prověřené a získané jen od osobně známých důvěryhodných odborníků. Ve světové odborné literatuře jsem nenašel relevantní díla, jež bych mohl použít jako seriózní primární anebo sekundární zdroje poznatků, proto nemohu k detailům základního tématu citovat žádné autory, jak bývá zvykem v odborném pojednání.

Tato kniha není učebnicí pro postgraduální studium medicíny, je však jako informační text využitelná pro frekventanty lékařských kurzů energoinformační medicíny. Není ani příručkou pro léčitele anebo zájemce o praktické používání zde uveřejněných poznatků; je však – jako informační text – využitelná pro účastníky teoretických seminářů o energoinformačních systémech.

Předkládaná kniha má být souhrnem aktuálních poznatků o problematice, která se v poslední době rychle vyvíjí v teorii i díky novým poznatkům kvantové fyziky. Poznatky, které jsem prezentoval populárněji v knihách *Bioterapie* (1991) a *Člověk, bytí a umění* (1993), jsou už zastaralé a protože v posledních deseti letech se musela změnit paradigma přístupu k problematice pod tlakem faktů, které předcházející stoletá teorie už nedokázala vysvětlit, bylo třeba novelizovanou teorii i její praktické důsledky nově zpracovat. Nové pojetí teorie vedlo k nutnosti vzdát se používání mnohých vžitých, ale teoreticky nepodložených pojmů, a k nutnosti vytvoření souboru definovaných termínů, které v této knize používám. Jejich použití kombinuji s nejnnutnějšími odkazy na termíny staré jen tam, kde by mohlo dojít k nedorozumění. Kromě informačních má tedy tento text i terminologické, možná normotvorné ambice.

Množství literatury, časté reedice starších děl i bez uvedení skutečné doby vzniku a především polobulvární časopisecké články a rozhovory, které se okrajově dotýkají naší problematiky, bývají tak terminologicky i faktograficky překroucené, že nemají kromě vzbuzování oprávněné kritiky žádnou poznávací hodnotu. Neskromnou ambicí této knihy je vnést v intencích tematiky do věci jasno a poskytnout tak mediálním zprostředkovatelům informací o tomto tématu souhrn a vysvětlení základních pojmů.

Fakt i pojem energoinformačního systému člověka existuje v užších i širších souvislostech, v praktických vazbách i teoretických korelacích, je tedy vhodné hned v úvodu o těch nejvýraznějších souvislostech a vazbách pohovořit.

Co je to psychotronika

Pojem *psychotronika* jako označení pro novokonstituovaný obor zkoumání zavedl Francouz Fernand Clerc v r. 1955. Šlo mu o odlišení nového oboru od parapsychologie – už tehdy zastaralé a kritizované, protože nový obor aspiroval při rozšíření předmětu zkoumání na modernější pojetí jevů každodenního života, kterým se nevěnoval žádný z etablovaných vědních oborů. Název není šťastně zvolený, ale tehdy se předpokládalo, že tyto jevy mají souvislosti s psychikou i technikou, proto vymysleli název psychotronika. Zpočátku psychotroniku definovali jako obor zkoumání distančních jevů a korelací člověka a prostředí. S rozšiřováním poznatků se definice oboru rozšiřovala a modifikovala. Psychotronická výzkumná sdružení a společnosti, jakož i odborná pracoviště, především ve vazbě na vysoké školy, se začaly zakládat stejně tak v USA jako v SSSR. V tehdejší ČSSR jsme založili oficiální psychotronickou pracovní skupinu v r. 1967 a v r. 1973 jsme uspořádali první světový kongres psychotroniky s více než tisícovkou účastníků v Praze. Tam byla založena Mezinárodní asociace pro psychotronický výzkum (IAPR) a ta uspořádala další světové kongresy postupně v Paříži, Tokiu a Monte Carlu. U nás se vedle dvou psychotronických výzkumných pracovišť v Praze, fungujících při vysokých školách jako samostatné laboratoře, organizační a informační činnost etablovala na Slovensku. Vědeckotechnická společnost (VTS) zřídila Komisi psy-

chotroniky, která pořádala konference a semináře a v r. 1983 uspořádala i 5. světový kongres psychotroniky v Bratislavě za účasti téměř tří tisíc odborníků. Jednání probíhala celý týden v mnohých sekcích v budově dnešního Istropolisu a přilehlého Domu techniky, sborník referátů vyšel ve třech svazcích o více než 600 stranách. Od r. 1986 začala VTS organizovat pokračující semináře pro zájemce o hlubší poznání výsledků zkoumání. V r. 1990, po zániku VTS, vznikla Slovenská psychotronická společnost s členy i z ČR, kde taková společnost ani předtím nebyla, a na Slovensku jsme organizovali zájemce z celé tehdejší republiky. Od té doby SPS pořádá pravidelně konference a seminářové běhy pro členy, vydává sborníky. Současná definice psychotroniky hovoří, že je to obor výzkumu energoinformačních jevů spojených s energoinformačním systémem člověka v širších souvislostech.

Psychotronika je tedy obor zkoumání speciálně definovaných jevů a teoretického zobecnění výsledků zkoumání. Nemá žádné praktické výstupy. Samotné zkoumané jevy jsou hmotné, energetické a informační podstaty, nezaobírá se tedy přímo ani psychickými ani mimomateriálními oblastmi. Toto se snažíme opakovaně zdůrazňovat, ale ani média ani kritici z řad odborníků z jiných oborů to nechápou, a buď psychotroniku prezentují jako nějakou léčebnou metodu (k čemuž přispívají i rozliční amatérští léčitelé, kteří se sami neoprávněně nazývají psychotroniky) anebo ji spojují s ezoterikou, okultizmem či duchovními vědami, což všechno je zcela v rozporu s působností psychotroniky.

Vzhledem k zaměření zkoumání na energoinformační procesy a především na energoinformační systém člověka je logické, že psychotronika kromě jiných objektů a jevů zkoumá i děje, jimiž se prakticky zabývá energoinformační medicína, a to hlavně ve své lékařské formě, ale i tomu odpovídající praktiky tradičních a lidových forem medicíny v různých kulturách v minulosti i současnosti na celé planetě. Psychotronika tedy nezkoumá celou škálu oficiálních ani tradičních či lidových léčitelských metodik, ale pouze ty, které se kryjí s náplní energoinformační medicíny a k ní přidružené morfoenergetické medicíny, avšak výlučně z teoretického hlediska. Nezkoumá tedy například psychoterapeutické postupy, včetně hypnózy, což jí bývá také médii z neinformovanosti připsáno.

Co je to energoinformační medicína

Oficiální západní, akademická, školská, běžná a jinak různě nazývaná medicína se postupně vyvinula od začátku novověku. Na východní polokouli naší planety však už v dávných dobách existovaly vysoce rozvinuté systémy tradiční medicíny, jednotlivé lidové metody se zachovaly i na západní polokouli; historici odhalili existenci ucelených tradičních medicínských systémů i u vyhynulých etnik. Poznávání těchto rozličných přístupů k poznání, rozlišení a především léčení onemocnění ukázalo určité základní principy a až překvapivou jednotnost v základním chápání zdraví a choroby a jejich zákonitostí. Celistvost vnímání člověka a chápání choroby vždy jako narušení organismu vcelku a příčin onemocnění jako komplexu jevů, v nichž hrají úlohu nejen případná aktuální příčina, ale i celkový stav organismu, jeho psychika (emoce, zaměření myšlení, osobnost, postoje), životospráva, pracovní, hygienické i stravovací návyky, soulad s prostředím a jeho změnami a to nejen prostředím přírodním, ale i společenským, vzájemné vztahy s jinými lidmi – to všechno tyto tradiční a lidové medicínské představy zohledňovaly a zapracovaly do svých diagnostických a léčebných postupů. Naproti tomu oficiální západní medicína se sice vyvíjela poměrně rychle, osvojovala si výsledky přírodních a technických věd, především chemie, a stále více se specializovala, současně však ztrácela celistvost pohledu na chorého, koncentrovala se na chorobu a nikoliv na chorého člověka. I když je integrační propojení obou medicínských postojů možné a bylo by žádoucí v zájmu trpícího člověka, není o to zájem, ba právě u vzdělaných pracovníků v medicíně lze sledovat sklon k pohrdání vším, co nevzniklo v západní Evropě a v Americe, a aktivní nezájem poznat cokoliv jiného, co překračuje horizont medicíny podle jeho ohraničení z 19. století.

Jako reakce na tento stav se v průběhu druhé polovice 19. století začaly izolované pokusy jednotlivců, kteří se seznámili i s jinými postoji k člověku a nemoci, upozorňovat na nebezpečí ztráty kontaktu mezi lékařem a pacientem a varovat před zaváděním postupů, které nejsou pro člověka tak šetrné jako přírodní postupy tradičních medicín. Tyto snahy v 20. století zesílily a přerostly v koncepce holistické, alternativní, komplementární a jiných medicínských variant. Nedostatečné vymezení a roztržštěnost skupinek jejich reprezentantů však vedly k snížení přesvědčivosti informací o správnosti zvolených postupů. Re-

akcí na biomedicínský redukcionistický přístup, který prakticky opanoval celý medicínský výzkum a pronikl i do praktické medicíny, bylo iniciování biopsychosociálního přístupu především protagonisty mezi psychiatry. Logické odůvodnění tohoto přístupu (např. G. L. Engelem) našlo odezvu mezi lékaři a takto nazvaný přístup k pojetí zdraví a choroby i vztahu mezi lékařem a pacientem se proklamuje v současné medicíně, ale více proklamuje než opravdu uskutečňuje.

V našich podmínkách se etablovaly názory na potřebu sjednoceného souboru diagnostických a léčebných postupů, založených na využití přírodních a tedy člověkem jen v minimálním rozsahu modifikovaných prostředků a postupů bez zbytečného chemického a fyzikálního zasahování do organismu. Proto se vytvořil pojem a náplň naturální medicíny. Do jejího rámce by měly patřit i tradičně zakotvené postupy, jako je například akupunktura, tradiční fytoterapie a dietoterapie, svou informační nealopatickou podstatou charakterizovaná homeopatie, ale hlavně ty složky, které nejsou samostatně etablované, jako výše zmíněné, a to energoinformační medicína, morfoenergetická medicína a další.

Energoinformační medicína je vlastně praktickou aplikací teoretických poznatků psychotroniky o energoinformačním systému a současně její praktické zkušenosti se širokým spektrem konkrétních případů narušení energoinformačního systému člověka jsou objektem zkoumání a teoretického zevšeobecnění psychotroniky. Nejde však o úplné prolínání předmětu zkoumání psychotroniky a předmětu kompetence energoinformační medicíny. Objekty zkoumání psychotroniky jsou i jiné jevy nepatřící k medicíně a kompetence energoinformační medicíny zasahuje i mimo samotné energoinformační systémy. Tato kniha je však zaměřena jen na energoinformační systémy, proto z obou zmíněných oborů, teoretického i praktického, budu informovat jen k tématu, i když samozřejmě v potřebném rozsahu i o dalších souvislostech.

2. ENERGOINFORMAČNÍ SYSTÉM ČLOVĚKA

Základní údaje

Lidé od počátků své existence při poznávání prostředí i sebe samých naráželi na rozličné jevy, které si vysvětlovali podle úrovně svého všeobecného poznání. Život a smrt, zdraví a choroby postupně přinutily člověka ke specializaci činností a funkcí. Jednotlivci, kteří měli zájem a talent pomáhat jiným se postupně vyčlenili do funkcí léčitelů, často ve spojení s funkcí kouzelníka, vždyť takový člověk při svojí zkušenosti znal nejen záhady přírody a prostředí, ale i léčivé prostředky a síly, což přesahovalo možnosti prostého chápání ostatních. Ti od něho proto očekávali více i v mimozdravotních oblastech a jelikož člověk byl a zůstal takový, že svoje možnosti zveličuje, mnohdy i zneužívá a těží z nich moc, zisk a slávu, tak schopní jednotlivci své vědomosti a s nimi spojenou moc využívali nejen na pomoc při nemoci a úrazu, ale i k lukrativnějším účelům. Vždy se však našli i poctivci, kteří prohlubovali poznání reality a aplikovali ho v praxi. Tak se začaly hromadit podkladové poznatky k postupnému vytváření teorie pozdější medicíny. I když se nám dnes zdají mnohé tehdejší interpretace primitivními až fantastickými, musely být v souladu s celkovým poznáním i možnostmi vyjadřování a kulturním i světonázorovým pozadím. Postupným vytvořením ucelenější teorie – v podmínkách kontinuity etnika a příznivých materiálních i společenských podmínek – mohlo dojít i k chápání a využívání takových jevů, které sice existovaly odedávna, ale lidé je nechápali anebo si jich prostě nevšimli. A tak už starověké kultury vnímaly jevy, které se projevovaly jako distanční interakce, tedy jevy jakoby nerespektující čas a prostor (současná non-lokalita podle fyzika Bohma). Bez ohledu na ideologické či náboženské interpretace v podstatě už tito naši dávní předchůdci pochopili úlohu psychiky, emocí i formální stránku tvorby myšlenek, a tím informací, jako podstatného souboru faktorů udržení zdraví, prevence chorob i léčby onemocnění vedle přírodních léčiv a zákroků. Znali i nebezpečí vlivů nepřátelských postojů mezi lidmi navzájem a vyvinuli i postupy jak tyto

nepříznivé vlivy zamezit anebo jejich následky odstranit a to všechno uplatňovali v praxi.

Až 20. století a v úvodu zmíněné reakce na mechaničnost paradigmatu medicíny přinesly oživení zájmu o chápání organismu člověka nejen z hrubě materiálního hlediska. Rozvoj psychologie sice přispěl podstatně k poznání zapomenutých aspektů člověka a znamenal i důležité obohacení medicíny, ale šlo vlastně jen o jeden úhel pohledu. Přispěl sice k vytvoření bio-psycho-sociálního modelu v medicíně, který se považoval za vrchol snažení za obnovu a odmaterializování medicíny, ale šlo vlastně zase jen o vnější úpravu bez postižení podstaty. Pastorální medicína – u nás dlouhé období zcela neznámá kvůli ideologickým a politickým zákazům, a zatím stále téměř nepoznaná, i když doporučovaná EU – už dávno dokázala nejen léčivé i preventivní dosahy duchovního snažení jednotlivce, ale i objektivizovanou léčebnou efektivitu modlitby pacienta i jiných za něj, což uznali i neurofyziologové (Rokyta a Reiniš). Zde je také zřejmé, že nemůže jít o nějaké přímé působení na tělo pacienta a také ne o sugesci či autosugesci. Všechny tyto jevy a mnoho jiných, s nimiž se setkal v praxi asi každý lékař a které přinejmenším registroval, pokud nemá záměrně klapky na očích, vyvolávají otázky. Chceme vědět o co vlastně jde. Jsme odchováni na koncepcích medicíny z 19. století a tehdejšího vulgárního materializmu (ten navzdory heslům přetrvává v medicínském myšlení stále), a tudíž se držíme zásady „věřím jen tomu, co vidím“, přičemž pod viděním už připouštíme i obrazovku elektronového mikroskopu a monitoru, i grafické výstupy rozličných přístrojů, ale vždy jen to, co nám zobrazuje či kvantifikovaně popisuje hmotu-energii. I naše obecné vědomosti fyziky zůstávají na úrovni 19. století, už i Einstein je pro nás příliš složitý a pro medicínu „mimo“.

Jenže přišla kvantová fyzika, teoretická fyzika, objevují se stále nové koncepce složení hmoty, dokonce multidimenzionality vesmíru, hmota a energie se více prolínají a v primátu struktury materiálního bytí je nahrazuje informace (Stonier). Už v 80. letech vystoupil Alain Aspect s koncepcí holografického charakteru univerza. Něco do kvasu fyziky přinesl i někdy vysmívaný Sheldrake svými teoriemi morfogenetických polí a morfickými fenomény, ale i Capra spojováním až tabuisticky nespojitelného – fyziky a transcendence. Jistě, každý je omylný a tedy ne všechno esejisticky hláсанé musí být reálné, ale kdo bude soudit? Měli bychom se poučit z historie vědy, vždyť kolik boho-